

බොද්ධ සංස්කෘතික කේන්ද්‍රයේ අධ්‍යක්ෂ කිරීම විමලජෝති හාමුදුරුවෝ පවුලයා දා වැදගත් ප්‍රකාශයක් කළහ. මා එය කියවුවේයේ සිලෝන් කේලිවිස් පත්තරයේ ය. මට ගෞරවයට මතක නැත . එක්කෝ තාරුණයක් - ගැන්වමි ඊටත්වැඩි ගෞරවය තරුණ කිත්සුන් වගන්ගේ සුප්‍රකට අඟිමි වූයේ පවිපෙ ක්‍රියාකාරීත්වය නිසා බවය උන්වහන්සේ කියා තිබුණේ. එය එක් අතකින් ජනතා විමුක්ති පෙරමුණට අභියෝගයකි. අනෙක් අතට චෝදනාවකැයිද කිව හැකි ය. කොළොන්නේ කිත්සුන් පමණක් නොව විවරධාර්න් ද පවිපෙ ක්‍රියාකාරීත්වය වශයෙන් සිටි බව ප්‍රකට කරුණකි.

කිත්සුන් ගැන බව කියා ශ්‍රී ලංකාවේ පන්සල් ගියේ වන බව මහකඳි කිහිප දෙනෙකුම කියා තිබුණ බවත් මට මතකය. ඒ ගියේ විමල මුලික හේතුම වේ කියන කිත්සුන් අඟිමි විමල යන්න කිව නොහැකි ය.

කොළොන්නේ අර්ථයෙන් ධර්මයෙන් ගිහි ජනතාව

මහාභාගය හාමුදුරුවන් බලාපොරොත්තු වූයේ කුමක්ද යන්න ය. අර හාමුදුරුවන්ගේ විචාරකාර ගමන් මාර්ගය අනුමත කිරීම ද? ඒ මගින් ඉවත් කොට උන්වහන්සේ ගිලි දුන් ගැනීම ද? ගිලි කරගන්නට බැර වුණු බව පසුව උන්වහන්සේ ක්‍රියා කළ හා කරන ආකාරයෙන් හොඳටම පෙනී යයි.

මල් වත්තෙන් පමණක් නොව සමස්ත සංඝ අධිකාරයන්ම ඇසිය යුතු ප්‍රශ්න දෙකක් ඇත. ඔබ වහන්සේ ඔය කියන විචල්ලිකාරී ක්‍රියාමාර්ගය කිත්සුන්ට සුදුසු දෙයක් හැටියට පිලිගන්නවා ද? පිලිගන්නවා නම් දෙවැනි ප්‍රශ්නය පැන නොගනී. ප්‍රශ්නය අවශ්‍ය නොවුවත් සැකයක් නම් ඉතිරිවෙයි. එනම් විචල්ලි කිරීමත් නිවන් මගේ ගමන් කිරීමත් යන දෙකම එක යයි සිතන තැනට මල්වත්ත පත්ව ඇත්ද යන සැකයයි.

ඒ නිසා දෙවැනි ප්‍රශ්නය ඇසිය යුතු ය. නායක කමක් දිලා හරි නොදී හරි ඔය වාගේ තරුණ කිත්සුන් ගිහි මට යොමු කිරීමට නොහොත් බැර අවශ්‍ය කිත්සුණය ලබන බව සහතික කර ගැනීමට හැකියා-

සංවිධානය වශයෙන් සලකනු ලබන්නකි. කවර රටක කවර කොණක සිටියත් කනෝලින ප්‍රජාතර්ගය වනිකානුවේ රැක සිටින පාප් වහන්සේගේ අනාසකට අවනත විය යුතු ය. අවනත නොවන්නා තෙරපා දැමීමට වනිකානුවට බලය ඇතුළු පමණක් නොවේ ඒ බලය ක්‍රියාවට නැවතවා ය. කලකට උඩ දී ශ්‍රී ලංකාවේ ජනප්‍රිය කනෝලින ප්‍රජාතර්ගයකුට සිටි ගිණිය බාලසුරිය පියතුමා එසේ තෙරපා ලූ සැටි සමහරුන්ට මතක ඇත .

පල්ලියට ඇත්තේ එබඳු අධිකාරයක් පමණක් නොවේ. ප්‍රජාතර්ගය ලබන්නේ ගිහි පර්දි පුහුණු කොට එම දිවියට සූදානම් කිරීමේ විධි ක්‍රම ද ඇත. මා දන්නා තරම්ම සෛමන්තරයක වසර පහක් හෝ හයක් පුහුණුව ලැබීම අනිවාර්ය ය. පුහුණුව හමාර කළ පසු ගත කරන මාස හය ඊටත් වඩා වැදගත් ය. එය පරීක්ෂණ සමයක් ලෙසින්ම හැඳින්විය හැකි ය. ආධුනිකයාට ගිණියකු ලෙසින් රසී සේ විවර්ථමට ඒ කාලය තුළ දී අවසර දෙනු ලැබේ. සමය ගත වූ පසු ඔහු

මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ ගේ සෝවියට් සංචාරයෙන් පසු ඔහු ලියූ -සෝවියට් දේශයේ තැනීම- කියවුවත් මතක ඇති කරුණක් මෙහි ලා අවධාරණය කරමි. අර කියාපූ පත්ති විරහිත සමාජය එළා මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ හැඳින් වූයේ -උත්තර සමාජය- නමින් ය. ඔහු කියා තිබුණ විදියට නම් ඒ උත්තර සමාජය මේ වන විට රුසියාවේ පහළ වෙලා තියෙන්නට ඕනෑ ය. ඔහු පොත ලියුවේ ක්‍රමයේ ගේ කාලයේ යයි සිතමි. රුසියාවේ තෝරාදමාගත් කෙනෙකු පහළ වන බව හෝ කොමියුනිස්ට් මන්දිරය කඩා වැටෙන බව හෝ වික්‍රමසිංහ දුටුවේ නැත. ඔහු ඒ උත්තර සමාජය පිළිබඳ සිහින දුටුවේ ඒ නිසා ය.

කොමියුනිස්ට් රාජ්‍යය රැක ගනු වස් තමාගේ බලය රැක ගත යුතු බව විශ්වාස කළ ජොලින් විසින් විචල්ලියට සහභාගි වූවන් ද ඇතුළුව පක්ෂයේ ආරම්භක සාමාජිකයන් සියලු දෙනාම පාහේ අතුරුදන් කරන ලද බව හොඳින් දන්නා දන්නා සභ්‍යයයි.

එළා විචල්ලිය ගැන කතා කළ සමසමාජ පක්ෂය

අනුභවයා කිරීම යන දේශපාලන ක්‍රියාවලිය යන දිවියට විරත රාගනය මෙතැනදී විමර්ශනයට පසු වන බව - පසු විය යුතු බව කිව යුතු ය.

මේ දෙපක්ෂය - කිත්සුන් සහ පවිපෙ - ගැන කතා කිරීම ප්‍රකෝපකාරී ක්‍රියාවක්ද විය හැකි ය. එහෙත් කිව යුතු කරුණු සැලකන ගණනක් ඇත .

මට එක්වරමම සිසියට නැගෙන්නේ අතලක් විතර දිනට කෙස් වැටිය වවා ගත් තරුණ කිත්සුන් වේ ඉවේරාකාරයන් නමින් හැඳින්වීමට අප පුරුදුව සිටි බව ය. පවිපෙයේ ක්‍රියාකාරීත්වය බවට පත් වූ වැඩි දෙනා ඒ පිරිසට අයත් වූවෝ ය. සමහරෙක් උපාධි ලාභයෙන් පසුව හෝ ඊට ලං වූ විට උපැවැදී විමට සැරසී සිටියේ ය. එසේ කිරීමට ඒ කිසිවකුට ඇති අයිතිය අඟිමි කිරීම උගත ය. අප කතා කළ යුත්තේ දිනමට සිවුදුරු දරාගෙන සිටින්නන් ගැන ය.

මට තේරෙන විදියට නම් පවිපෙ යේ අරමුණු සමග කිත්සුන්ගේ අරමුණු සමග වන්නේ නැත. මනභා විමට සැරසෙන මානවකයා පමණට ඇත්දවිය යුතු සිවුරු ගුරු හාමුදුරුවන්ට පිලිගන්නමින් කියන පාලි පාඨයක් ඇත. එයින් කියැවෙන්නේ තමා විසින් යා යුතු නිශ්චිත මාර්ගයක ඉදිරියට යනු වස් එම විවරය තමාට අත්දැකීමට කියා ය.

ඒ කියන ගමන වූ කලි නිවන් අවබෝධයයි ඒ යන ගමන පාර්ලිමේන්තුවට නොහොත් විචල්ලිය ඔස්සේ යා හැක්කක් නොවේ. පාර්ලිමේන්තු ආසනයක වැස්මේ වාගේම විචල්ලියකදී අවි දරා සිටීමද ඔය යන ගමනට බලලන බාධක මිය යාමේයේත් රුකුල් දෙන්නේ නැත.

මට අඟිත ප්‍රවෘත්ති මතක් වෙයි මගේ මේ පළාතේ පන්සලක සිටි උගත් තරුණ හාමුදුරුවන්ගේ පවිපෙයේ උගු සාමාජිකයෙකි. උන්වහන්සේ ගේ තරුණ කම නොබලාම මල්වත්තෙන් පිරිනමන ලද නායක පදවිය පිළිබඳ අක්ක පත්‍රය පිලිගැන්වීමට එළා පන්සලට ගියේ අද උන්වහන්සේගේ අප්‍රසාදයට පත්ව සිටින ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ ය. දේශපාලනයට ගියාම සතුරු - මිතුරු දෙකම සාමාන්‍ය රටාවට පත් ය. මට තේරුම් ගන්නට බැර කරුණ වනුයේ මේ විදියේ විචල්ලිකාරී තරුණ කිත්සුන්ගේ නායක පදවියෙන් මසොවා තැබීමෙන් මල්වත්තේ

වත් හෝ වැඩි පිලිවෙලක් ඔබ වගන්සේලාට තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්නයයි ඒ.

නායකකමේ පමණක් නොව මහනායක ධුරයේත් ගියේ බව පමණක් නොව බල විරහිත බව ද අනාවරණය වන්නේ එතැන දී ය. ශ්‍රී ලංකාවට බලපාන මහනායක කම නායක පදවි හරි ඕනෑ තරමක් දෙන්නට හෝ දරන්නට පුළුවන. ඒ කිසිම නායකයකුට - නායක පදවියට - කිසිම කෙනෙකු නිමවා දීමට - දණ්ඩනයකට යටත් කිරීමට - කිසිම බලයක් හෝ අයිතියක් නැත . මගේ ගමේ තරුණයකු කියාපු විදියට සාම විනිසැරකුට ඔය නායක හාමුදුරුවන්ට වඩා බලයක් ඇත . මවුන් ළගට අත්සන සහතික කරවා ගන්නටවත් මිනිස්සු එකි. නායක හාමුදුරුවන්ට ලැබෙන්නේ වැදුම සහ නායක නම් පමණකි. ඊට පුරා බලව පුරා කොඩි තරම් නායක කිත්සුන් පත් කළත් කනන්දරය එකම ය.

ඊලගට මනභා වන දරුවන්ගේත් නරුණාත්තේත් දැනුම හා කැපවීම ගැන විමසා බැලිය යුතු ය. සිවුරු පොරවන වෙලාවේ කියවන අර වගන්සියේ බරපතල කම පැවිදි බිමට පිටි-සෙන්නන් අතුරින් කියෙන්නේ කී දෙනෙක් නම් සපුරා වටනා ගන්නේ ද? හය හතර නොදන්නා දරුවන්ට ඔය වචන තුළ ඇති. ගැඹුරු ඇරුන අල්ලා ගන්නට දැනුමක් නැත. පන්සලේ දේපල බලාගෙන තැන්තම වෙන්න ලාභ ප්‍රයෝජන පතා ගෙන මනභා වන්නට ඒවා වැටුණුනත් ගණන් ගන්නේ නැත. අවසරවල අවබෝධ කරගෙන සැදුනි සිහින් පැවිදි දිවිය අරමින්සේ සිමින පිරිසක් පමණි.

අර කියාපු පන්සල් ගියේ විමට එක් හේතුවක් මේ ආරම්භක දෝෂය විය හැකි ය. ඊටත් වඩා වැදගත් වනුයේ මොවුන් මනභා කරවන උදවිය වෙත පැවරීම වගකීමය. ඒ කියන්නේ සිවුරු පොරවා පැවිදිදුට ගත යුත්තේ ආධුනිකයා ඒ දිවියට සුදුසු ලෙස පුහුණු කරලා ය. එයට සූදානම් කරලා ය. කිත්සු නායකයේ එවනම දෙයක් සිද්දි වන්නේ නැත. සූදානමක් නැතිවම පටන් ගත් ගමන අතරමග දී අත්හැර දැමීම ද පුදුමයක් නොවේ.

කනෝලින පල්ලිය වූකලි ලොව ඇති බලලනම

ගත යුතු තිරණයක් ඇත පැවිදි බිමට බහිතවාදී? නැතහොත් ගිහි දිවියේම සිටිනවා ද?

ඔය විකල්පය දෙනු ලබන්නේ සාවුරුද්දක පමණ පුහුණුවක් දීමෙන් පසු ය. පැවිදි නොවීමට තිරණය කරන්නාට දෙන දුටුවමක් නැත ඔහු ගෙවිය යුතු වූදිවියක් ද නැත. කනෝලින පල්ලිය මෙතෙක දී අනුමතය කරන ක්‍රියා මාර්ගය වනුයේ පැවිදිදුට අකමැතිය - නොහැලපෙන - පුද්ගලයන්ට බාහිර නොගෙන පිටම කිරීම ද?

කිත්සුන්ටත් මේ වාගේ ක්‍රියා මාර්ගයක් ඇත්තම් කොවිච්ච අගේ දැයි මට සිතෙයි.

පවිපෙ ය අද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂයක් ලෙසින් පෙනී සිටින්නකි. මාක්සවාදීන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අගය කරන්නේ වර්ණනා කරන්නේත් තමන්ට බලයට ඒමට ඉඩ

ස්ථාලින්

කොට මාක්ස්වාදී රජයක් බිහි කළත් අර කියන පත්ති විරහිත සමාජය ඇති කිරීම සඳහා රජය දිනමට පවත්වාගෙන යා යුතු ය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට අනුව පන්දෙයෙන් පාලකයන් වෙහෙස් කළ හොත් ගමන ඇත ගිහිතවා ය කො-ගොම හරි මාක්සවාදී රජය රැක ගත යුතු ය.

නම් අද ඒ ගැන අදහස අතහැර ඇති බව පසුගියදා මහාචාර්ය නිස්ස විතාරුණ කළ ප්‍රකාශයකින් පෙනී යන්නේ ය. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තුළ විචල්ලි බඳු දේ තැනී බවය ඔහු කියා තිබුණේ ඒ

අවංක ප්‍රකාශයකැයි ද සිතමි මවුන් දේශනා කළ විචල්ලිය පවිපෙ ය බාර ගන්නේ නැත්තව දැකෙයේ දී ය.

1971 කැරැල්ලට පසු පවිපෙ සාමාජිකයන් දහස් ගණනක් මරා දමන ලද බව සැබෑවකි. මවුන් පටන් ගත්තේ ඒ වාගේම ය. තමාගේ මතයට එරෙහිව කතා කරන්නන් ඝාතනය කිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට අයත් ක්‍රියාවක් නොවේ. කොවිකාවන්ගේ සද්ධානියේ පොහොදිදුරුමුල්ලේ ජේනාලෝක වැල්ලේනොට පැස්කදාදෙයි බඳු කිත්සුන් ද තේවිස් ගුරුන් ජේමකිරිනි ද ඇල්විස් මහාචාර්ය සිරිපති විජේසුන්දර මහාචාර්ය පවුරවිතාන බඳු ගිහි ප්‍රභූන් ද පවිපෙයේ ඝාතන ක්‍රියාවලියට ගොදුරු වූ අහිතය අපට මතක ය.

අද පවිපෙ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ශික්ෂාපදය සමාජවාදී ඈත . එහෙත් කොමියුනිස්ට්වාදය හෝ මාක්ස්වාදය අතහැර නැත. මාක්ස්වාදයේ ආර්ථික පක්ෂයට මුත් අධ්‍යාත්මික පක්ෂයට තැනක් නැත. කිත්සුන්ට අනුකූල ව ගියේත් ඒ හරියයි. ඝාතනාම මුණත් බලලා සිල්ලුන් ය. සිල්ලු ගත් පමණින් උගේ බිලල් කම හැකි වන්නේ නැත. එය පුද්ගලයන් වන තෙක් බලා සිටීම හොඳය.